

بررسی مقایسه‌ای روش‌های تعیین الگوی مکانی مطلق درختان در جنگل (مطالعه موردی: جنگل تحقیقاتی بنه استان فارس)

سید یوسف عرفانی‌فرد^{*} و فاطمه مهدیان^{*}

^{*}- نویسنده مسئول، استادیار، دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. پست الکترونیک: erfanifard@shirazu.ac.ir

- دانشجوی کارشناسی ارشد، واحد بین‌الملل دانشگاه شیراز

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۳/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۷/۲۴

چکیده

الگوی مکانی به عنوان یکی از اولین مقاهم بوم‌شناسی، معیار مهمی در شناخت تغییرات و پایش جوامع جنگلی به شمار می‌آید. روش‌های مورد استفاده، برای این منظور بر مبنای دو راهکار اصلی، یکی آماربرداری صدرصد و دیگری نمونه‌برداری استوار هستند. استفاده از نقشه درختان بدست آمده از آماربرداری صدرصد، امکان تعیین الگوی مکانی مطلق درختان در جامعه را فراهم می‌آورد. روش‌های تعیین الگوی مکانی مطلق به سه گروه کوادرات، نزدیکترین همسایه و تابع K و مشتقات آن (تابع L و g) تقسیم می‌شوند. مقایسه این روشها در شرایط یکسان و مطالعه مزایا و معایب آنها و همچنین کاربرد روش‌های آماری مناسب برای بررسی صحت نتایج، هدف این پژوهش بود. برای انجام این تحقیق، در جنگل تحقیقاتی بنه استان فارس یک توده جنگلی بهن با مساحت ۴۵ هکتار انتخاب شد و موقعیت مکانی درختان پوسیله سامانه موقعیت‌یابی جهانی تفاضلی (DGPS) مشخص گردید. نتایج نشان داد که الگوی مکانی درختان مورد بررسی، کهای هستند. دستاوردهای روش‌های مورد مطالعه می‌باشد. همچنین مقایسه این روشها نشان داد که در مطالعات آینده، با توجه به هدف و امکانات قابل دسترس از هر کدام می‌توان استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: الگوی مکانی، تابع K، تابع L، تابع g، تجزیه و تحلیل کوادرات، نزدیکترین همسایه.

مقدمه

پرستار، محدودیت در پراکنده شدن بذر، ناهمگنیهای شکل زمین، شکاف در تاج پوشش و عوامل بهم زننده مانند قطع درختان، سیلاب و طوفان حاصل می‌گردد (Pellisier & Goreaud, 2001; Hou *et al.*, 2004; Linares-Palomino, 2005). به‌طور کلی، برای تعیین الگوی مکانی درختان از دو راهکار اصلی «داده‌های صدرصد» و «نمونه‌برداری» استفاده می‌گردد. مناسبترین روش برای تعیین الگوی مکانی استفاده از داده‌های صدرصد توده درختان مورد بررسی است. هنگامی که امکان دسترسی به کل جامعه وجود دارد، الگویی که در چنین شرایطی تعیین می‌شود، الگوی مطلق جامعه

یکی از ویژگیهای اکولوژیک جوامع جنگلی، الگوی مکانی درختان است که می‌تواند برآیند ناهمگنی محیطی، آشفتگیهای طبیعی و یا انسانی، رقابت درون و یا بین گونه‌ای و عملکرد پیشینه حیات باشد (پوربابایی، ۱۳۸۳؛ Law *et al.*, 2009). گاهی فرایندهای کاملاً متفاوت می‌توانند الگوهای یکسان ایجاد کنند، به عنوان مثال رقابت برای غذا یا نور، مرگ و میر وابسته به تراکم یا ظهور بعضی آفات و بیماریها می‌توانند الگوی مکانی پراکنده را پدید آورند. در حالی که الگوی مکانی کهای می‌باشد به سبب راهبردهای تجدید حیات مانند توان رویشی و یا تأثیر

انجام نشده و یا آزمون انجام شده مناسب روش نبوده است. آزمون آماری در روشهای تعیین الگوی مکانی، اعتبار نتیجه حاصل را از نظر آماری تأیید نموده و انجام نشدن آن قضایت در مورد معنی دار بودن نتیجه بدست آمده را دشوار می سازد.

با توجه به بررسی پژوهش‌های گذشته از طرفی و ضرورت مطالعه مقایسه‌ای روشهای متداول در تعیین الگوی مکانی مطلق در جوامع جنگلی و انتخاب روش بهینه از طرف دیگر، بررسی روشهای اشاره شده هدف این تحقیق قرار گرفت. این مطالعه علاوه بر مقایسه روشهای مطلق تعیین الگوی مکانی در شرایط یکسان و معروف آزمون‌های آماری مناسب در هر کدام، مزایا و معایب آنها را نشان داده تا در مطالعات آتی با توجه به اهداف، روش مناسب تعیین الگوی مکانی درختان انتخاب گردد.

مواد و روشهای منطقه مورد مطالعه

جنگلهای زاگرس به طور عمده از گونه‌های بلوط و چند گونه دیگر از قبیل بنه و بادام تشکیل شده‌اند. گونه بنه (*Pistacia atlantica* Desf) از خانواده زاگرس پس از بلوط، نقش بسیار مهمی در تثبیت خاک، جلوگیری از فرسایش، تولید و برداشت میوه و تولید سقز دارد (کریمی، ۱۳۸۱؛ جزیره‌ای و ابراهیمی رستاقی، ۱۳۸۲؛ حمزه‌پور و همکاران، ۱۳۸۵). برای انجام این مطالعه، در استان فارس، جنگل تحقیقاتی بنه فیروزآباد که دارای تراکم قابل قبولی از گونه مورد نظر است، انتخاب شد (شکل ۱). این مجموعه از سال ۱۳۷۵ در قالب یک طرح جامع به عنوان ایستگاه تحقیقاتی بنه شناخته شده و بنابراین آشفتگی اکولوژیک در آن نسبت به سایر رویشگاه‌ها حداقل است (اوجی و همکاران، ۱۳۷۵). این

(true spatial pattern) خواهد بود، بدین معنی که می‌توان نتایج حاصل از روشهای نمونه‌برداری را با آن سنجید (عرفانی‌فرد، ۱۳۸۶؛ Mitchell, 2005). روشهای تعیین الگوی مکانی مطلق بر حسب داده‌های مورد استفاده (مورد نیاز) به سه نوع روش اصلی شامل تجزیه و تحلیل کوادرات، روشهای نزدیکترین همسایه و تابع K (و مشتقات آن) تقسیم‌بندی می‌شوند (Mitchell, 2005; Wong & Lee, 2005; Salas et al., 2006

تحقیقان مختلف برای تعیین الگوی مکانی مطلق از روشهای متفاوتی استفاده می‌کنند. استفاده از تجزیه و تحلیل‌های وابسته به کوادرات در برخی تحقیقات بکار رفته است (علوی و همکاران، ۱۳۸۴؛ بصیری و همکاران، ۱۳۸۵؛ Han et al., 2008؛ Hanewinkel, 2004). در بخشی از مطالعات، روش نزدیکترین همسایه به عنوان روشنی مناسب در تعیین الگو معرفی شده است (حبشی و همکاران، ۱۳۸۶؛ عرفانی‌فرد و همکاران، ۱۳۸۶؛ Moustakas et al., 2008). روش سوم با استفاده از تابع K انجام می‌شود. استفاده از این تابع و فرم خطی آن یعنی تابع L در سالهای اخیر عمومیت بیشتری داشته است (اخوان و همکاران، ۱۳۸۹؛ Awada et al., 2004؛ Salas et al., 2005؛ Linares-Palomino, 2004؛ Dagley, 2008؛ Montes et al., 2007؛ ۲۰۰۶؛ Lan et al., 2009؛ Longuetaud et al., 2008). تابع دیگری به نام تابع g وجود دارد که مشتق تابع K بوده و در بعضی مطالعات بکار رفته است (Getzin & Schifflers et al., 2007؛ Strand et al., 2007؛ Wiegand, 2007؛ Zhu et al., 2010؛ al., 2008).

در تحقیقات انجام شده در بیشتر موارد از یک روش برای تعیین الگوی مکانی استفاده شده است. در نتیجه مقایسه‌ای بین روشهای اشاره شده صورت نگرفته و مشخص نشده که کدام یک از آنها در شرایط مشابه ارجحیت دارند. علاوه بر این، در بسیاری از مطالعات، برای بررسی صحت نتایج، آزمون آماری روش مربوطه

دقیقاً محل درختان روی زمین را نشان دهد، در غیر این صورت، با جابجایی نقاط، الگوی مکانی به شدت تحت تأثیر قرار گرفته و نتایج قابل استناد نخواهند بود (Mitchell, 2005; Rayburn *et al.*, 2011).

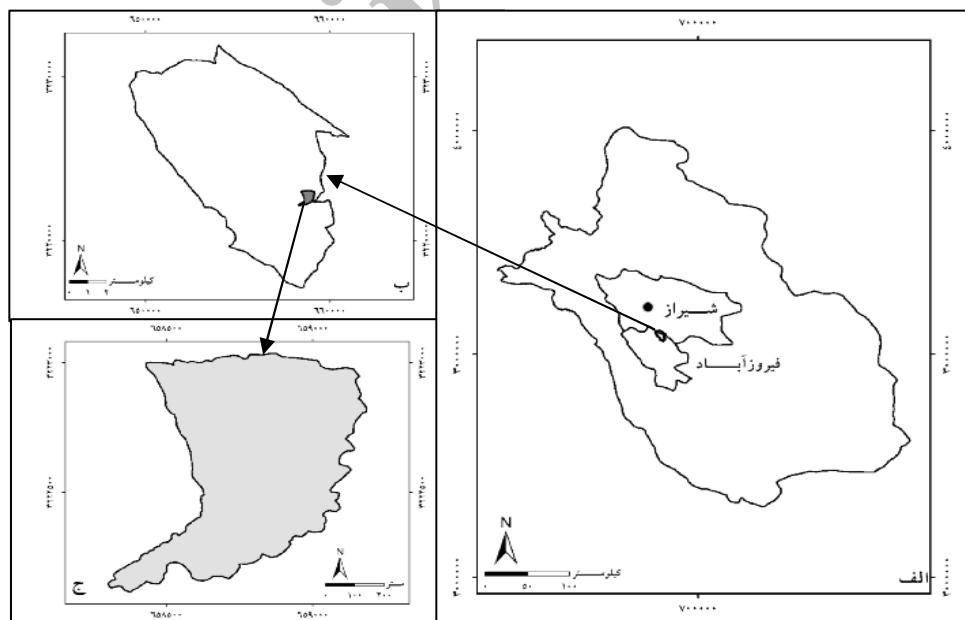
دستگاه‌های موقعیت‌یابی جهانی دستی که امروزه در مطالعات مختلف بکار می‌روند دارای خطأ هستند و دقت این دستگاه‌ها در جنگلهای زاگرس (مطالعه موردي: جنگلهای بلوط، استان کهگیلویه و بویراحمد) ± 11 متر گزارش شده است (عرفانی‌فرد، ۱۳۸۶). چنین خطایی با توجه به تعریف الگوی مکانی می‌تواند نتایج حاصل را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین در این مطالعه جهت تعیین موقعیت مکانی دقیق درختان، از سامانه موقعیت‌یابی جهانی تفاضلی که دقت برداشت موقعیت نقاط آن در حد میلی‌متر و تا شعاع ۴۰ کیلومتر در اطراف هر ایستگاه است استفاده شد (www.leica.com). استفاده از این روش برای تهیه نقشه درختان در جنگل یکی از نوآوریهای این تحقیق محسوب می‌گردد.

جنگل با مساحتی بالغ بر ۹۳۷۴ هکتار در جنوب غربی استان فارس و شهر شیراز و در محدوده شهرستان فیروزآباد واقع شده است. موقعیت مکانی این عرصه در طول جغرافیائی $۵۲^{\circ} ۳۰' ۴۰''$ شرقی و عرض جغرافیائی $۲۹^{\circ} ۱۵' ۲۹''$ شمالی قرار دارد. بخشی از این جنگل تحقیقاتی که از جنوب به جاده شیراز- کازرون، از شرق و غرب به اراضی کشاورزی و از شمال به کوه منتهی می‌شد و وسعت آن ۴۵ هکتار بود، انتخاب گردید. در آماربرداری صدرصد انجام شده در منطقه مورد مطالعه، موقعیت مکانی هر یک از درختان بنه با دقت بسیار بالا برای تهیه نقشه آنها، ثبت شد.

سامانه موقعیت‌یابی جهانی تفاضلی

(Differential GPS)

مطالعه الگوی مکانی درختان با تعیین موقعیت هر درخت و تهیه نقشه مربوط به آن با استفاده از سامانه اطلاعات مکانی آغاز می‌شود. نقشه موقعیت مکانی باید

شکل ۱- منطقه مورد مطالعه در استان فارس (الف)، جنگل تحقیقاتی بنه (ب)، محدوده آماربرداری صدرصد (ج)

مکانی تصادفی (توزیع پوآسون) است (Wong & Lee, 2005). در صورت معنی دار بودن اختلاف بین الگوی مشاهده شده با حالت تصادفی، اختلاف با الگوی کپهای (توزیع دوجمله‌ای منفی) مورد بررسی قرار می‌گیرد. این نکته قابل ذکر است که از نظر بوم‌شناختی حالت تصادفی در جوامع طبیعی وجود ندارد، اما در تجزیه و تحلیل آماری، فرض صفر آزمون، در نظر گرفتن الگوی تصادفی برای جمعیت است (پوریابی، ۱۳۸۳). فرض صفر نبود اختلاف معنی دار بین دو الگو و فرض جایگزین معنی دار بودن اختلاف بین آنهاست (Wong & Lee, 2005).

۲) روش نزدیکترین فاصله: این روش یک متغیره بر مبنای فاصله فرد تا نزدیکترین همسایه‌اش استوار است. شاخص محاسبه شده در این روش (R) از تقسیم میانگین فواصل بین هر پدیده تا نزدیکترین همسایه‌اش (d_{obs}) به میانگین مورد انتظار در حالت کاملاً تصادفی (d_{exp}) بدست می‌آید (رابطه ۲).

$$R = \frac{d_{obs}}{d_{exp}} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در صورتی که شاخص محاسبه شده برابر با ۱ باشد الگوی مکانی تصادفی، کوچکتر از ۱، کپهای و بزرگتر از ۱ پراکنده است (Mitchell, 2005).

روش آماری مناسب برای بررسی صحت نتایج بدست آمده از روش نزدیکترین همسایه آزمون Z است که آماره آن از رابطه ۳ بدست می‌آید. در این رابطه مخرج کسر خطای استاندارد در حالت تصادفی است.

$$z = \frac{d_{obs} - d_{exp}}{SE_{d_{exp}}} \quad \text{رابطه (۳)}$$

در صورتی که مقدار Z بین $-1/96 < Z < +1/96$ باشد ($-1/96 < Z < +1/96$) تفاوت معنی داری بین الگوی مشاهده شده با

روشهای تعیین الگوی مکانی

بهترین راهکار برای تعیین الگوی مکانی، آماربرداری صدرصد است که دسترسی به الگوی مکانی درختان کل جامعه را برای ما فراهم می‌کند. جهت تعیین الگوی مکانی در داده‌های صدرصد روشهایی ارائه شده که به شرح زیر هستند (Mitchell, 2005; Wong & Lee, 2005; Salas et al., 2006; Protazio, 2007)

۱) کوادرات (پلات): در این روش تعداد افراد در هر کوادرات شمارش شده و نسبت واریانس به میانگین به عنوان معیاری برای تعیین الگو استفاده می‌شود. این روش بر مبنای اینکه چگونه تراکم در سطح تغییر می‌کند استوار است. اندازه کوادرات متفاوت می‌تواند نتایج متفاوتی را در پی داشته باشد (Han et al., 2008). در نتیجه با استفاده از تعداد نقاط (n) و مساحت منطقه مورد بررسی (A) مساحت بهینه کوادرات (QS) طبق رابطه ۱ تعیین می‌شود.

$$QS = \frac{2A}{n} \quad \text{رابطه (۱)}$$

بعد از مشخص شدن مساحت، کوادرات به دو روش روی منطقه قرار می‌گیرد. در روش اول شبکه‌ای از مربع‌های منظم و بدون سطح مشترک، کل منطقه را می‌پوشاند. در روش دوم مربع‌ها به صورت کاملاً تصادفی در منطقه قرار می‌گیرند (Wong & Lee, 2005). در مرحله بعد نسبت واریانس به میانگین تعداد درختان در کوادرات در هر روش محاسبه می‌گردد. اگر این نسبت برابر با ۱ باشد، الگوی مکانی تصادفی است، مقدار نسبت بیشتر از ۱ بیانگر حالت کپهای و کمتر از ۱ حالت پراکنده را نشان می‌دهد (Lutze et al., 2004). آزمون Kolmogorov-Simirnov [K-] (S test) روش آماری مناسب برای بررسی وجود اختلاف آماری معنی دار بین الگوی مکانی مشاهده شده و الگوی

دو جمله‌ای مثبت منطبق است، رابطه $K(t) \leq \pi t^2$ برقرار می‌باشد (Awada et al., 2004; Dagle, 2008). روش آماری مناسب برای بررسی صحت نتایج بدست آمده از روش تابع K، آزمون مونت کارلو (Monte Carlo) است. این آزمون برای الگوی مکانی تصادفی در سطح اطمینان ۹۵ درصد، یک محدوده ایجاد می‌کند (Perry, 2004). در صورتی که تابع مورد نظر در محدوده مونت کارلو قرارگیرد، الگو تصادفی است. اگر بالاتر باشد کپه‌ای Schiffers et al., 2008). برای تسهیل تفسیر نتایج حاصل از تابع K، تابع L مورد استفاده قرار می‌گیرد (رابطه ۵). این تابع را می‌توان به صورت یک نمودار خطی رسم نمود و در این صورت تفسیر نتایج ساده‌تر می‌گردد (Salas et al., 2006; Lan et al., 2009).

$$L(t) = \sqrt{\frac{K(t)}{\pi}} - t \quad \text{رابطه (5)}$$

آزمون آماری مورد استفاده برای بررسی صحت نتایج و تفسیر آن در روش تابع L مانند تابع K است (اخوان و همکاران، ۱۳۸۹؛ Dagle, 2008؛ Longuetaud et al., 2008). علاوه بر روش‌های تابع K و L، از تابع g نیز برای تجزیه و تحلیل الگو در مقیاس‌های مختلف استفاده می‌گردد. در این روش با توجه به اینکه از تابع K مشتق گرفته می‌شود (رابطه ۶)، تغییرات در فاصله‌های مکانی مختلف بهتر نشان داده می‌شود. همچنین این روش در مقایسه با روش‌های قبلی (تابع K و L) حساسیت بیشتری Getzin (2007) و Wiegand (2007) نسبت به تغییرات الگوی مکانی در هر نقطه دارد.

$$g(t) = \frac{1}{2\pi} \frac{dK(t)}{d(t)} \quad \text{رابطه (6)}$$

حال تصادفی وجود ندارد. اگر این مقدار بیش از $+1/96$ باشد، الگو پراکنده و اگر کمتر از $-1/96$ باشد، الگو کپه‌ای است (Wong & Lee, 2005; Longuetaud et al., 2008؛ Wang et al., 2009).

نکته‌ای که در مورد این روش وجود دارد اثر حاشیه‌ای است. در واقع فواصل برای نقاط نزدیک به مرز منطقه مورد مطالعه ممکن است کمتر از حد واقعی تخمین زده شوند و همین مسئله نتیجه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. البته در مواردی که این مرز، حاشیه «واقعی» جامعه مورد بررسی است نیاز به تصحیح نیست، زیرا رفتار جمعیت در Lancaster & Downes, 2004؛ Law et al., 2009 مطالعه با توجه به وجود مرز طبیعی، اثر حاشیه‌ای نیاز به تصحیح نداشته است.

(۳) تابع K: این روش را که تابعی درجه دو در فضای دو بعدی است می‌توان برای تعیین الگوی مکانی پدیده‌هایی بکار برد که موقعیت آنها در یک نقشه ثبت شده است (Salas et al., 2006؛ Schiffers et al., 2008). در این روش تعداد نقاط موجود در دایره‌ای به شعاع t و به مرکز هر پدیده (i) محاسبه می‌شوند (رابطه ۴). در این رابطه λ مقدار تراکم و N تعداد پدیده‌ها را نشان می‌دهد (Haase, 1995؛ Dale & Powell, 2001)

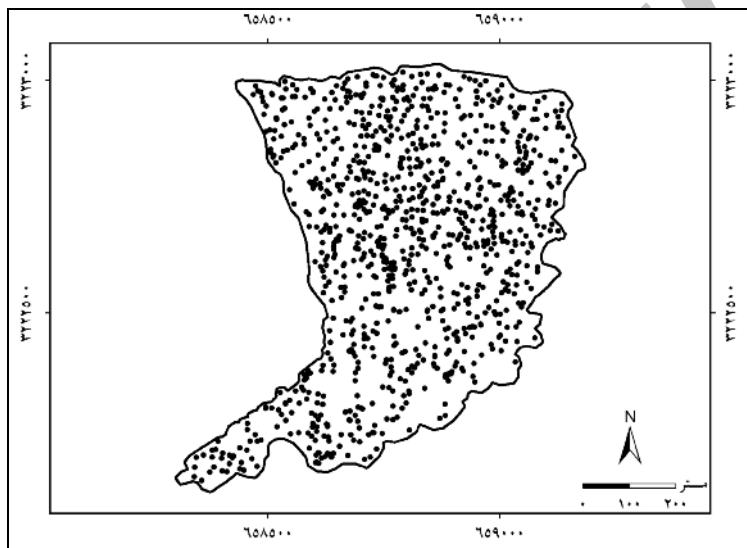
$$K(t) = \frac{1}{\lambda} \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \sum_{j \neq i} k_{ij} \quad \text{رابطه (4)}$$

در یک الگوی مکانی کاملاً تصادفی تعداد نقاط در دایره، از توزیع پواسون تبعیت کرده و رابطه $K(t) = \pi t^2$ برقرار است. بنابراین در حالت کپه‌ای با پیروی از توزیع دو جمله‌ای منفی، تعداد نقاط بیشتر از حالت تصادفی است و رابطه $K(t) \geq \pi t^2$ برقرار است و در حالت پراکنده که تعداد نقاط کمتر از حالت تصادفی است و با توزیع

نتایج

منطقه مورد مطالعه با مساحت ۴۵ هکتار آماربرداری صدرصد شد و موقعیت مکانی هر یک از درختان بنه با استفاده از سامانه موقعیت یابی جهانی تفاضلی ثبت گردید. نقشه درختان (شکل ۲) نشان داد که در این محدوده ۱۰۰۹ درخت بنه وجود دارد و تراکم آنها $22/4$ پایه در هکتار است.

در حالت کاملاً تصادفی $g(t)=1$ و مقادیر کمتر از ۱ به الگوی مکانی پراکنده و بیشتر از ۱ به کپه‌ای اشاره دارد. آزمون آماری مناسب نیز مانند روش‌های قبلی، مونت کارلو Getzin & Wiegand, 2007; Strand *et al.*, 2007; Zhu *et al.*, 2010). برای انجام این تحقیق و اجرای روش‌های اصلی تعیین الگوی مکانی مطلق درختان از نرم‌افزارهای SPSS و MATLAB 2010 استفاده شده است.

شکل ۲- نقشه موقعیت مکانی درختان بنه در توده مطالعه

(جدول ۱). همچنین برای بررسی صحت نتایج بدست آمده، آزمون کولموگروف- اسمیرنوف بکار رفت. ابتدا الگوی مشاهده شده در هر دو شکل منظم و تصادفی کوارگیری کواردراط را با حالت تصادفی (توزیع پواسون) مقایسه گردید.

سپس هر یک از روش‌های مورد بحث برای تعیین الگوی مکانی مطلق درختان بنه بکار رفته. در روش کواردراط، قطعه نمونه‌ها به دو شکل شبکه منظم و قرارگیری کواردراط روی نقشه درختان قرار گرفت و محاسبات لازم انجام شد که هر دو روش بیانگر الگوی کپه‌ای بودند

جدول ۱- الگوی مکانی درختان بنه در منطقه مطالعه با استفاده از روش کواردراط

استقرار کواردراط	تصادفی	شبکه منظم	واریانس	میانگین	شاخص	الگوی مکانی
			۴۴۴/۲	۲۰۱/۱	۲/۲۰۹	کپه‌ای
			۱۶۷/۲	۱۳۶/۱	۱/۲۲۸	کپه‌ای

جدول ۲- آزمون آماری کولموگروف- اسمیرنوف برای بررسی صحت نتایج بدست آمده از روش کوادرات

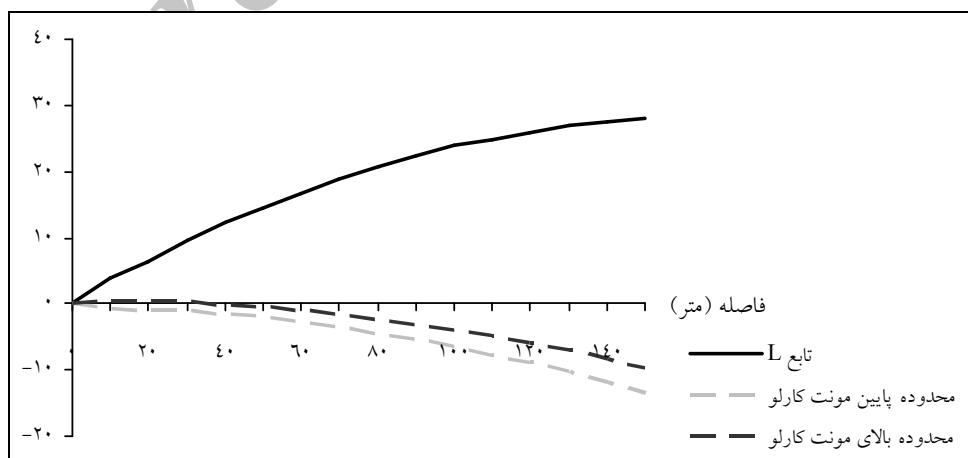
مقایسه با حالت کپهای معنی‌داری		مقایسه با حالت تصادفی معنی‌داری		استقرار کوادرات
آماره	معنی‌داری	آماره	معنی‌داری	
۰/۰۵۵	غیر معنی‌دار	۰/۱۸۸	معنی‌دار	منظم
۰/۰۵۹	غیر معنی‌دار	۰/۱۶۸	معنی‌دار	تصادفی

جدول ۳- الگوی مکانی درختان بنه با استفاده از روش نزدیکترین همسایه و آزمون آماری آن

۱۰/۶۸۶	میانگین فواصل مشاهده شده (متر)
۱۳/۴۳۸	میانگین فواصل در حالت تصادفی (متر)
۰/۷۹۵	R شاخص
-۱۲/۳۸	آماره آزمون z

سومین روش مورد استفاده در تعیین الگوی مکانی مطلق درختان، روش تابع K و مشتقات آن (تابع L و تابع g) است. تفسیر نتایج حاصل از روش K به دلیل رفتار هذلولی منحنی دشوار است و به همین علت از شکل خطی آن یعنی تابع L استفاده می‌گردد (Lan et al., 2009). وضعیت تغییرات تابع L در منطقه مورد مطالعه در شکل ۳ نشان داده شده است. خط این تابع در بالای محدوده امونت کارلو قرار دارد و این موضوع الگوی مکانی کپهای را در منطقه مورد مطالعه نشان می‌دهد.

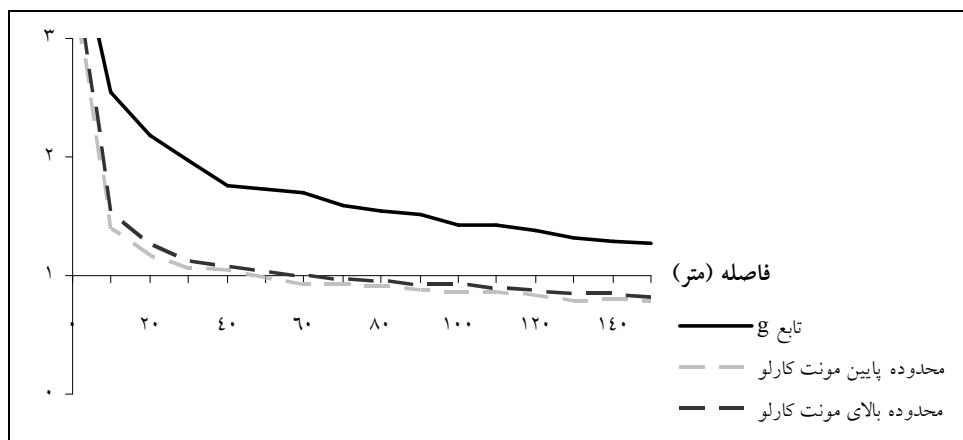
از آنجایی که بین الگوی مکانی منطقه مورد مطالعه و الگوی مکانی تصادفی اختلاف معنی‌دار بود و مفهومش این است که الگوی مکانی درختان بنه تصادفی نیست، در مرحله بعد حالت کپهای (توزیع دوجمله‌ای منفی) بررسی شد که اختلاف بین این دو معنی‌دار بود و نتایج حاصل از روش مورد استفاده تأیید گردید (جدول ۲). دو مین روش تعیین الگوی مکانی مطلق، روش نزدیکترین همسایه است. در این روش ابتدا میانگین فواصل در الگوی مورد مطالعه محاسبه شد و با اندازه‌گیری همین عامل در حالت تصادفی شاخص R تعیین گردید که الگوی کپهای را نشان داد. همچنین برای بررسی صحت نتایج از آزمون z استفاده شد که با توجه به مقدار آن، نتایج روش نزدیکترین همسایه تأیید گردید (جدول ۳).

شکل ۳- منحنی تابع L و وضعیت آن نسبت به محدوده تصادفی (امونت کارلو)

شده است. از آنجایی که مسیر تابع g در بالای محدوده مونت کارلو قرار دارد، این تابع نیز بیانگر الگوی مکانی کپه‌ای درختان می‌باشد.

همانطور که اشاره شد، یکی از مشتقات تابع K ، تابع g است که نسبت به تغییرات الگوی مکانی جمعیت حساس‌تر است. نتایج تابع مذکور در شکل ۴ نشان داده

شکل ۴- منحنی تابع g و وضعیت آن نسبت به محدوده تصادفی (مونت کارلو)

به عنوان قویترین و مناسبترین روش آماری (Wong & Lee, 2005) (در مقایسه با کای اسکور مورد استفاده در مطالعه بصیری و همکاران، ۱۳۸۵) نیز نشان داد که روش کوادرات کارایی لازم را در تعیین الگوی مکانی مطلق داراست (جدول ۲). این نتیجه با مطالعه‌ای که از روش کوادرات استفاده کرده‌اند (علوی و همکاران، ۱۳۸۴؛ Han et al., 2004؛ Hanewinkel, 2004) منطبق است. استفاده از این روش ساده و سریع است و نیاز به محاسبات پیچیده ندارد و به سادگی می‌توان به الگوی مکانی درختان در منطقه پی برداشت. اگرچه در این تحقیق نتایج روش کوادرات به لحاظ آماری تأیید شده است، اما یک ویژگی منفی مهم در این روش وجود دارد که چون تنها تعداد درخت در کوادرات اساس آن است، نمی‌تواند الگوهای متفاوت را به خوبی از یکدیگر تمایز نماید (Wong & Lee, 2005). از طرفی اگر شکل منطقه مورد بررسی نامنظم باشد، احتمال وجود کوادرات‌های خالی از درخت زیاد شده و بر نتیجه روش اثر منفی می‌گذارد. همچنین با استفاده از این روش نمی‌توان

بحث

در صورت دسترسی به کل جامعه جنگلی (آماربرداری صدرصد)، آگاهی از روش مناسب، یک گام مهم در تعیین الگوی مکانی درختان محسوب می‌شود و انتخاب روش بر حسب هدف مطالعه و داده‌های موجود صورت می‌گیرد (Salas et al., 2006). چنانچه در مقدمه اشاره شد، در تحقیقاتی که تاکنون انجام شده از روش‌های مختلفی برای تعیین الگوی مکانی درختان استفاده شده است. با توجه به اینکه توده بنه انتخاب شده برای انجام این مطالعه از سال ۱۳۷۵ در قالب یک طرح تحقیقاتی بوده است، انتظار می‌رود که حداقل دست‌خوردنگی را داشته و برای بررسی الگوی مکانی مناسب باشد. پس از آماربرداری صدرصد و تهیه نقشه موقعیت مکانی درختان، روش‌های مورد بحث در آن بکار رفت. استفاده از روش کوادرات بیانگر الگوی مکانی کپه‌ای در منطقه بود که از این جنبه، بین روش تصادفی و شبکه منظم اختلافی مشاهده نشد (جدول ۱). همچنین بررسی صحت نتایج به لحاظ آماری با استفاده از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف

Schiffers *et al.*, 2008; Longuetaud *et al.*, 2008; Zhu *et al.*, 2010; Lan *et al.*, 2009; 2008 گرفته است. بر خلاف روش‌های قبلی، در این روش الگوی مکانی مطلق در مقیاسهای مختلف مطالعه می‌شود و می‌توان اظهار نظر نمود که در فاصله‌های مختلف رفتار درختان در جامعه چگونه تغییر می‌نماید. همانطور که در شکل ۳ ملاحظه می‌گردد، در تمام مقیاسهای مورد بررسی (از صفر تا ۱۵۰ متر) حالت کپه‌ای بودن درختان بنه در جامعه کاملاً واضح و قابل تشخیص است. همانطور که قبلًا اشاره گردید، تابع g نسبت به تغییرات الگو حساس‌تر است. با توجه به روند تغییرات منحنی تابع g (شکل ۴)، فراوانی فواصل بین درختان تا کمتر از ۳۰ متر از دو برابر مقدار داده تصادفی در همان فاصله بیشتر بوده و در فاصله ۳۰ متر به دو برابر می‌رسد. با افزایش فاصله، فراوانی فواصل بین درختان در منطقه در مقایسه با متوسط این فواصل در حالت تصادفی کاهش می‌یابد، اما این مقدار هیچگاه به نصف مقدار فراوانی این فواصل در حالت تصادفی نمی‌رسد، زیرا منحنی به عدد ۰/۵ نرسیده است. بنابراین منحنی تابع g نیز بیانگر الگوی مکانی کپه‌ای درختان در تمام مقیاسهای در منطقه مورد مطالعه است که نتایج تابع L را تأیید می‌نماید. البته از جمله ویژگیهای منفی روش تابع K و مشتقات آن، محاسبات پیچیده برای تعیین الگوی مکانی درختان است. همچنین نتایج در این روش از مرز منطقه تأثیر زیادی می‌پذیرد که در صورت نیاز به تصحیح (بر خلاف مطالعه حاضر)، باید روش مناسب انتخاب شود که گاهی حتی با استفاده از روش‌های تصحیح نیز صحت لازم حاصل نمی‌گردد (Mitchell, 2005; Pommerening & Stoyan, 2006).

اشارة به این نکته ضروری است که در بیشتر تحقیقات انجام شده، از یک روش به تنهایی استفاده شده و تمام روشها به صورت مقایسه‌ای در شرایط یکسان (یک منطقه مورد مطالعه واحد) بررسی نشده‌اند. بنابراین نمی‌توان در مورد قابلیتهای آنها اظهار نظر نمود و از این جنبه مطالعه

تغییرات الگو را در فاصله‌های مکانی مختلف (بر خلاف K و مشتقات آن) مطالعه نمود (Mitchell, 2005; Wong & Lee, 2005). روش نزدیکترین همسایه نیز نشان داد که الگوی مکانی درختان در توده مورد مطالعه، کپه‌ای است. آزمون آماری Z نیز نتایج حاصل از این روش را تأیید نمود (جدول ۳). قابلیت روش نزدیکترین همسایه در تعیین الگوی مکانی در سایر تحقیقات (حبشی و همکاران، ۱۳۸۶؛ عرفانی‌فرد و همکاران، ۱۳۸۶؛ Moustakas *et al.*, 2008) نیز مورد تأیید قرار گرفته که با نتایج این مقاله مطابقت دارد. بر خلاف روش کواردات، در این روش فاصله بین درختان مبنای تعیین الگوی مکانی است. بنابراین اشکالات روش کواردات (تمایز بین الگوهای مختلف، وجود کوادراتهای خالی) در این روش وجود ندارد. یکی از ویژگیهای منفی این روش، زمان طولانی محاسبات (اندازه‌گیری میانگین فاصله درختان) در شرایطی است که تعداد درختان زیاد هستند. همچنین در این روش (مانند روش کواردات) تغییرات الگوی مکانی مطلق جامعه در مقیاس‌های مختلف قابل بررسی نیست و برای کل جامعه یک الگو تعیین می‌گردد. علاوه بر معایب فوق، روش نزدیکترین همسایه به شدت به مقیاس مطالعاتی (اندازه منطقه مورد مطالعه) وابسته است، به‌نحوی که یک توده در محدوده خودش ممکن است الگویی متفاوت در اندازه محدوده بزرگتر از خودش داشته باشد (Mitchell, 2005; Wong & Lee, 2005). سومین روش مورد استفاده برای تعیین الگوی مکانی مطلق، تابع K و مشتقات آن است که به دلیل توانایی‌های آن، بیشتر مورد استفاده قرار گرفته است. استفاده از روش تابع K و g نشان داد که الگوی مکانی درختان از حالت کپه‌ای پیروی می‌کند (شکلهای ۳ و ۴). تأیید کارایی این روش در سایر مطالعات (اخوان و همکاران، ۱۳۸۹؛ Awada *et al.*, 2004؛ Linares-Palomino, 2004؛ Hou *et al.*, 2004؛ Getzin & Wiegand, 2007؛ Salas *et al.*, 2006؛ Dagley, Strand *et al.*, 2007؛ Montes *et al.*, 2007

- پوربابایی، ح. ۱۳۸۳. کاربرد آمار در بوم‌شناسی (ترجمه). انتشارات دانشگاه گیلان، ۴۲۸ صفحه.
- جزیره‌ای، م. و ابراهیمی رستاقی، م. ۱۳۸۲. جنگل‌شناسی زاگرس. انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۵۶۰، ۲۶۳۳ صفحه.
- حبشهی، ه. حسینی، م. محمدی، ج. و رحمانی، ر. ۱۳۸۶. تعیین الگوی پراکنش و ساختار در جنگل آمیخته راش شصت کلاته گرگان. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۵(۱): ۵۵-۶۴.
- حمزه‌پور، م. بردباز، ک. جوکار، ل. و عباسی، ع. ۱۳۸۵. بررسی امکان احیای جنگلهای بنه از طریق کاشت مستقیم بذر و نهال. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۴(۳): ۲۰۷-۲۲۰.
- عرفانی‌فرد، ی. ۱۳۸۶. بررسی توان کاربرد عکس‌های هوایی در جمع‌آوری اطلاعات لازم برای برنامه‌ریزی در جنگلهای زاگرس. رساله دکتری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۴۴ صفحه.
- عرفانی‌فرد، ی. فقهی، ج. زبیری، م. و نمیرانیان، م. ۱۳۸۶. بررسی الگوی مکانی درختان در جنگلهای زاگرس. نشریه دانشکده منابع طبیعی، ۶۰(۴): ۱۳۲۸-۱۳۲۹.
- علوی، س.ج. زاهدی امیری، ق. و مروی مهاجر، م.ر. ۱۳۸۴. تعیین الگوی پراکنش مکانی گونه ملچ در جنگلهای شمال ایران (مطالعه موردی: جنگل آموزشی و پژوهشی خیرودکنار، نوشهر). نشریه دانشکده منابع طبیعی، ۴(۵۸): ۷۹۳-۸۰۴.
- کریمی، ه. ۱۳۸۱. فرهنگ رستنیهای (گیاهان) ایران. انتشارات پرچم، تهران، ۱۲۰۰ صفحه.
- Awada, B., Henebry, G.M., Redmann R.E. and Sulistiowati, H., 2004. *Picea glauca* dynamics and spatial pattern of seedlings regeneration along chronosequence in the mixedwood section of the boreal forest. Annals of Forest Science, 61: 789-794.
- Dagley, C.M., 2008. Spatial Pattern of Coast Redwood in Three Alluvial Flat Old-Growth Forests in Northern California. Journal of Forest Science, 54(3): 294-302.
- Dale, M.R.T. and Powell, R.D., 2001. A new method for characterizing point patterns in plant ecology. Journal of Vegetation Science, 12: 597-608.
- Getzin, S. and Wiegand, K., 2007. A symmetric tree growth at the stand level: Random crown patterns

حاضر حائز اهمیت است. همچنین استفاده از آزمون آماری مربوط به هر روش نکته بسیار مهمی است که به آن اشاره شد. انجام نشدن آزمون آماری یا استفاده از آزمون نامناسب با روش، تأیید صحت نتایج بدست آمده را غیر ممکن می‌نماید. به‌طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که روشهای تعیین الگوی مکانی مطلق کارایی لازم را دارا هستند و در مورد منطقه مورد مطالعه نتایج یکسانی ارائه کردند که آزمون آماری هر کدام نیز صحت نتایج را تأیید نمود. البته هر یک از روشهای معاوی و مزایایی دارند که در استفاده از آنها باید مورد توجه قرار گیرند. براساس دستاوردهای این تحقیق می‌توان توصیه نمود که در مطالعات آینده، اگر هدف فقط تعیین الگوی مکانی مطلق به‌طور کلی و در زمان کم بود، از روش کوادرات استفاده گردد. همچنین روش نزدیکترین همسایه می‌تواند الگوی مکانی مطلق در کل جامعه را با اطمینان بیشتر (به دلیل نبود اشکالات اساسی روش کوادرات در این روش) تعیین نماید. در حالی که اگر بررسی تغییرات رفتار درختان در مقیاس‌های مختلف، هدف باشد تنها می‌توان از روش تابع K و مشتقات آن استفاده نمود، اگرچه دشوار به نظر می‌رسد.

منابع مورد استفاده

- اخوان، ر. ثاقب‌طالبی، خ. حسنی، م. و پرهیزکار، پ. ۱۳۸۹. بررسی الگوی مکانی درختان طی مراحل تحولی جنگل در توده‌های دست نخورده راش (*Fagus orientalis Lipsky*) در کلاردشت. تحقیقات جنگل و صنوبر ایران، ۱۸(۲): ۳۲۲-۳۳۶.
- اوچی، م.ق.، بردباز، ک. حمزه‌پور، م. حبیبان، ح.، نجابت بنه فیروزآباد. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان فارس، ۱۷ صفحه.
- بصیری، ر. سهرابی، ه. و مزین، م. ۱۳۸۵. تحلیل آماری الگوی پراکنش مکانی گونه‌های درختی در منطقه قامیشله مریوان. نشریه دانشکده منابع طبیعی، ۵۹(۳): ۵۷۹-۵۸۸.

- Moustakas, A., Wiegand, K., Getzin, S., Ward, D., Meyer, K.M., Guenther, M. and Mueller, K.H., 2008. Spacing patterns of an *Acacia* tree in the Kalahari over a 61-year period: How clumped becomes regular and vice versa. *Acta Oecologica*, 33: 355-364.
- Pelissier, R. and Goreaud, F., 2001. A practical approach to the study of spatial structure in simple case of heterogeneous vegetation. *Journal of Vegetation Science*, 12: 99-108.
- Perry, G.L.W., 2004. SpPack: spatial point pattern analysis in Excel using visual basic for applications (VBA). *Environmental Modelling and Software*, 19: 559-569.
- Pommerening, A. and Stoyan, D., 2006. Edge-correction needs in estimating indices of spatial forest structure. *Canadian Journal of Forest Research*, 36: 1723-1739.
- Protazio, J.M.B., 2007. Spatial pattern analysis applied to plant ecology. PhD Thesis, University of Bremen, 152 p.
- Rayburn, P.R., Schiffers, K. and Schupp, E.W., 2011. Use of precise spatial pattern data for describing spatial patterns and plant interactions in a diverse Great Basin shrub community. *Journal of Plant Ecology*, 212: 585-594.
- Salas, C., LeMay, V., Nunez, P., Pacheco, P. and Espinosa, A., 2006. Spatial pattern in an old-growth *Nothofagus obliqua* forest in south-central Chile. *Journal of Forest ecology and Management*, 231: 38-46.
- Schiffers, K., Schurr, F.M., Tielborger, K., Urbach, C., Moloney, K. and Jeltsch, F., 2008. Dealing with virtual aggregation- a new index for analyzing heterogeneous point patterns. *Journal of Ecography*, 31: 545-555.
- Strand, E.K., Robinson, A.P. and Bunting, S.C., 2007. Spatial patterns on the sagebrush steppe/Western juniper ecotone. *Journal of Plant Ecology*, 190: 159-173.
- Wang, J., Sharma, B.D., Li, Y. and Miller, G.W., 2009. Modeling and validating spatial patterns of a 3D stand generator for central Appalachian hardwood forests. *Journal of Computers and Electronics in Agriculture*, 68: 141-149.
- Wong, D.W.S. and Lee, J., 2005. Statistical analysis with Arcview GIS. John Wiley and Sons, USA, 450 p.
- Zhu, Y., Xiangcheng, X., Ren, H. and Ma, K., 2010. Density dependence is prevalent in a heterogeneous subtropical forest. *Oikos*, 119: 109-119.
- www.leica.com
- and the response to slope. *Forest Ecology and Management*, 242: 165-174.
- Haase, P., 1995. Spatial pattern analysis in ecology based on Ripley's K-function: Introduction and methods of edge correction. *Journal of Vegetation Science*, 6: 575-582.
- Han, L., Wang, H., Zhou, Z. and Li, Z., 2008. Spatial distribution pattern and dynamics of the primary population in a natural *Populus euphratica* forest in Tarim Basin, Xinjiang. *Frontiers of Forestry in China*, 3 (4): 456-461.
- Hanewinkel, M., 2004. Spatial patterns in mixed coniferous even-aged, uneven-aged and conversion stands. *European Journal of Forest Research*, 2: 139-155.
- Hou, J.H., Mi, X.C., Liu, C.R. and Ma, K.P., 2004. Spatial patterns and associations in a *Quercus-Betula* forest in northern China. *Journal of Vegetation Science*, 15: 407-414.
- Lan, G., Zhu, H., Cao, M., Hu, Y., Wang, H., Deng, X., Zhou, S., Cui, J., Huang, J., He, Y., Liu, L., Xu, H. and Song, J., 2009. Spatial dispersion patterns of trees in a tropical rainforest in Xishuangbanna, southwest China. *Journal of Ecological Research*, 24: 1117-1124.
- Lancaster, J. and Downes, B.J., 2004. Spatial point pattern analysis of available and exploited resources. *Journal of Ecography*, 27: 94-102.
- Law, R., Lillian, J., Burslem, D.F.R.P., Gratzer, G., Gunatilleke, C.V.S. and Gunatilleke, I.A.U.N., 2009. Ecological information from spatial patterns of plants: insights from point process theory (ESSAY REVIEW). *Journal of Ecology*, 97: 616-628.
- Linares-Palomino, R., 2005. Spatial distribution patterns of trees in a seasonally dry forest in the Cerros de Amotape National Park, northwestern Peru. *Peruvian Journal of Biology*, 12 (2): 317-326.
- Longuetaud, F., Thomas, S., Leban, J.M. and Pretzsch, H., 2008. Analysis of long-term dynamics of crowns of sessile oaks at the stand level by means of spatial statistics. *Journal of Forest Ecology and Management*, 255: 2007-2019.
- Lutze, M., Ades, P. and Campbell, R., 2004. Spatial distribution of regeneration in mixed-species forests of Victoria. *Journal of Australian Forestry*, 3: 172-183.
- Mitchell, A., 2005. The ESRI guide to GIS analysis, vol. 2. ESRI Press, USA, 240 p.
- Montes, F., Pardos, M. and Canellas, I., 2007. The effect of stand structure on the regeneration of scots pine stands. *FBMIS*, 1: 1-9.

Comparative investigation on the methods of true spatial pattern analysis of trees in forests, Case study: Wild pistachio research forest, Fars province, Iran

Y. Erfanifard ^{1*} and Fatemeh Mahdian ²

1*- Corresponding Author, Assistant Prof., Faculty of Agriculture, Shiraz University, Iran.

E-mail: erfani@shirazu.ac.ir

2- M.Sc. student of Desert Region Management, International unit, Shiraz University, Iran

Received: 30.05.2011

Accepted: 14.09.2011

Abstract

Spatial pattern as one of the primary ecological concepts is an important criterion to understand changes in forest communities and monitor them. The applied methods in this respect are based upon two main strategies, full calliper and sampling. Using point map of trees obtained by full calliper method gives the opportunity to determine the true spatial pattern of trees in a community. The methods of true spatial pattern determination are classified as Quadrat, Nearest Neighbor and K-function and its derivatives (L- and g functions). The aim of this research was to compare these methods in similar conditions and to study their advantages and disadvantages and also to utilize suitable statistical methods to evaluate the accuracy of the results. A 45 ha wild pistachio stand was chosen and the spatial positions of all trees were recorded by Differential GPS. The results showed that the spatial pattern of trees is aggregated. The outcomes of the methods and their statistical tests proved their ability to determine the true spatial pattern of trees in the study area. Also the comparison of the methods showed that each one can be applied, regarding the goal and available circumstances of future studies.

Keywords: spatial pattern, K-function, L-function, g function, quadrat analysis, nearest neighbor